

ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬೋಧನುವ ಕನ್ನಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತಿಗಳು

ಉಮಾ ಕೆ. ಅಕ್ಟೇಸ್

ತೋಟಗಾರಿಕಾ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬಾಗಲಕೋಟ - ೫೬೧ ೧೦೧

អ៊ីម៉ង់ទៅ: umakki07@gmail.com

నాడు నుండి అఖమాన కేవల నవేంబర్ ఆంగెళ్లనే మాత్ర సిఇమితాపాఠిరబారదు. అంత్యంత మరాతన వ్యక్తియాగిరువ కృషియన్న కురితు బహు హిందీయే తెలుపు కన్నడ శాస్త్ర కృతిభజ్జ విఫలసలాగిదే ఎంబుదన్న అరితాగ నమ్మ భాషీయ తులతు విశేషాగి ర్యైతర భాషీయాద కన్నడవన్న తుగితు అఖమాన ఇమ్మిడియాగుత్తదే. పటిమానదళ కన్నడద స్తిగిగిరించన్న అరితాగిరువ నమగే ఇతికాన తిథించల కన్నడ భిషణ్ణదత్త విజారం కలనలు నాయ్ ఎందు లేఖన ఆలోచనగే హజ్జుత్తదే. బస్సి, నవేంబర్ గిర కన్నడిగిరాగువుదర బదలు నంబర్ గిర కన్నడిగిరాగోణ.

ಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ವಿಂಡದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಭೂಮಿ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇದು ಮಾನವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಪೂರ್ವೇನುವ ಸೂಕ್ತವಾದ ನೇತಿ. ಮಾನವ ಇದನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆರಂಭದ ಕಿರುರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷಿಯು ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡು, ಮಾನವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಎಡ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಆಹಾರ ಕೌರತೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಅದೊಂದು ಉದ್ದಿಮೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಕೃಷಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮುಖಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಅದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಕೃಷಿ ಎಂಬುದು ಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲುವುದು. ಈ ಕೃಷಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ, ‘ಒಕ್ಕುಲುತನ, ಬೇಸಾಯ, ಸಾಗುವಳಿ, ವ್ಯವಸಾಯ, ಒಕ್ಕುಲು, ಕೆಮತ ಮುಂತಾದ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದಗಳುಂಟು. ಪ್ರತಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳಿರುವುದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷಿ ರೂಪವು ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾಸ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾನವ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ

ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಪಡೆದು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

గతదల్లి అసి, మసి, కృష్ణ, వాణిజ్య, గోపాలిక,
యాచనే ఎంబ ఆరు ప్రకారద కేలసగళల్లి కృష్ణియే
ప్రధాన వృత్తియాగిత్తు. కృష్ణ బేళెదుబంద మేలి కృష్ణగే
మూలవాగియే అనేక వృత్తిగళు మట్టిబందవు.
అప్పగళల్లి కమ్మారు, కుంబార, బడిగేర, జమ్మారు
ముంతాదవుగళు. కృష్ణ సవ కసబుగళాగి వికాస
హోందిదవు. ఇంతహ అనేక సంగతిగళిగే ప్రత్యేకశీల
పరోక్షవాగి కారణవాగిరువ కృష్ణయు మనుకులద
కాళజియింద చింతనగే ఒళగొండు ఒందు శాస్త్రవాగి
రూపగొండద్దు ఇతిహాస. వత్సవానదల్లి కృష్ణ
విజాన్ననదోందిగే ఆగాగ తౌలనిక జబేగే
ఒళగాగుత్తిరువుదు వత్సవాన.

ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಳೆ ಉತ್ತಾದನೆ, ಬೆಳೆ ಸಂಗೋಪನೆ, ಬೆಳೆಯ ಮಾರಾಟ-ವಹಿವಾಟು, ಬೆಳೆಯ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗ ಪದ್ಧತಿ, ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಭಾಮಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು, ನೀರಾವರಿ ಪದ್ಧತಿ, ಕೃಷಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಾರ್ಯನ ಅಥವಾ ಅವಲೋಕಪೂರ್ವ ನಿರೂಪಣೆಯನಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಉದೇಶಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳು ಎಡಪಡೆದಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ; ‘ಕೃಷಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ’, ‘ಲೋಕೋಪಕಾರ’ ಮತ್ತು ‘ರಟ್ಟಿಮತ’ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದವು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಗಳ ಆರ್ಯಕೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಒಕ್ಕಲು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ಭಾಮಿಯ ಆರ್ಯಕೆ, ಒಡ್ಡಿಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ, ಗೊಬ್ಬರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಹರಗುವ ವಿಧಾನ, ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪಕಾರಗಳು, ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವ ವಿಧಾನ,

ಮಳೆ ಬೆಳೆ ವಿಚಾರ, ಮಣಿನ ಕುರುಹುಗಳು, ನೀರುಣಿಸುವ ಕ್ರಮ, ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಜಾನ್, ತೋಟಗಾರಿಕೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು ಇವಾಗಿವೆ. ಇವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತಿಗಳು

‘ಕೃಷಿಜಾನ್ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ’ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ರಾಯಚೌರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲೆಂಗಸೂಗೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಂತೆಕ್ಕಲೂರು ಘನಮತದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಲ್ಲಾಲ ರಿಂದ ಗಲ್ಲಾಲ ರ ವರೆಗೆ ಬಾಳಿದ ಶ್ರೀಗಳು ಗಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬರಗಾಲ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ರ್ಯಾತಾಪಿ ಜನ ಗುಳಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದರು. ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರು ಉಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಉತ್ಕಟೇಜ್ಞಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯುದನ್ನು ಬಂಯಾಸಿ ತವ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಕುನ್ನಾಳ ಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ಪನಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದರು. ಗಗಲ ವರ್ಣಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿ. ಈ ಕೃತಿಯು ಒಟ್ಟು ಇಂ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಇ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗಳ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಕೃಷಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲ ಗಳ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಎತ್ತು ಮತ್ತು ಹೊಲಗಳ ಆರ್ಯಕೆ, ನಟ್ಟ ಕಡಿಯುವ ಪದ್ಧತಿ, ಒಡ್ಡ ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವ ರೀತಿ, ಹೊಲ ಹರಗುವ ವಿಧಾನ, ಬಿತ್ತುವ ವಿಧಾನ, ಮುಂಗಾರಿ ಧಾನ್ಯಗಳಾದ ಜೋಳ, ಸಜ್ಜೆ, ನವಣೆ, ರಾಗಿ, ಎಳ್ಳು, ಶೇಂಗಾ, ತೋಗರೆ, ಮಡಿಕೆ, ಅಲಸಂದಿ, ಜೀರಗೆ ಮೊದಲಾದ ಹದಿನಂಟು ತರಹದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ವಿಧಾನ, ತೋಟದ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಾವಿ

ತೋಟಸುವ ನೀರಾವರಿ ವಿಧಾನ, ತೋಟಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕುವುದು, ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಬಿತ್ತನೆ, ಇಳುವರಿ, ಕೊಯ್ಲು ವಿವರ, ಕಬ್ಬಿ, ಅರಿತಿಣ, ಮೊಸು, ಗೋಡಂಬಿ, ಏಲಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಾ, ಗಸಗಸೆ, ಜೀರಗಿ ಜಹಾ ಬೆಳೆಗಳ ವಿಚಾರಗಳು, ಕೃಷಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಮಹಾತ್ವ, ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳು ಉತ್ತಮ ಕೃಷಿಕರಾಗಲು ಬೆಳೆಕು ತೋಟಸುವಂತಪುಗಳಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀಗಳು ವೈಜಾರಿಕ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ರ್ಯಾತರಿಗೆ ‘ರ್ಯಾತರು ತಮಗೆ ತಾರಾಬಲ, ಗುರಬಲ, ಶನಿಕಾಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಳಿಗಾಡುತ್ತ ವ್ಯಧನ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ಸದಾ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು. ಎಂದೂ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲಸಿಗಳಾಗದೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಯುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ‘ಕೃಷಿತೋ ನಾಸ್ತಿ ದುಭಿಕ್ಷಂ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಉಪದೇಶ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ವನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಂಟಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮಲತ್ರಯಗಳಾದ; ಆಣವಮಲ, ವಾರ್ಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಸತ್ಯಮ ದುಷ್ಪಮಾರ್ಗ ವಿವೇಕ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಕಾಯಕ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು’ ಎಂಬ ಪಾರಮಾರ್ಥ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಶ್ರೀಗಳೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೇ ಮೊದಲು ಉಪಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಭೋಗಭೂತಿಯ ಬಹಿರಂಗದ ಕೃಷಿ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶರಣನಾಗಲು ತೊಡಗಿಸುವುದು ಅಂತರಂಗದ ಕೃಷಿ. ಅದು ಸದ್ಯೋನ್ಮಂತಕೆ; ಹಂಪಿಯ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ‘ಕೃಷಿಜಾನ್ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ’ ಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧೩೦೦ ರ ಕಾಲದ ರಟ್ಟವಿಡಂಗ ಕವಿ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ‘ರಟ್ಟಪುತಾಸ್ತ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದ. ಒಟ್ಟು ಇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಯ ಕುರುಹು ಅಥವಾ ಮೇಘಮಾಲೆ, ಮಳೆಯ ಶಕುನ, ಮೋಡ ಗಭರಕಟ್ಟವ ಕ್ರಮ, ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಕ್ರಮ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ನೀರು ಪಡೆಯುವ ಕ್ರಮ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಭೂಜಾತ ಫಲಗಳು ಬೇಳೆಯುವ ಕ್ರಮದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಬಿತ್ತುವ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ‘ಹದ ನೋಡಿ ಬಿತ್ತುವದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಫಲ ಪಡೆಯುಬಹುದು’ ಎಂಬ ವ್ಯಾಜಾರಿಕ ತೆರುವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಒಕ್ಕೆಲಿಗರು ಬಿತ್ತುವ ಉಪಕರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ‘ಕೃಷಿಗೆ ಮೂಲಧಾರು ನೀರು. ನರರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಹರಿದಾಡುವಂತೆ ಭೂಗ್ರಹದೊಳ್ಳಿ ನೀರಧಾರೆಗಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವಳು ಎಂದು ನೀರಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಲ ದೋರೆಯುವ ಕುರುಹು, ದಿಕ್ಕು, ಆಳ, ಪ್ರಮಾಣ, ರುಚಿ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವಕೋಶ ಮತ್ತು ಜನೋಪಕಾರದ ಮಸ್ತಕವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಚಾವುಂಡರಾಯ ವಿರಚಿತ ‘ಲೋಕೋಪಕಾರ’ ಕೃತಿಯು ೧೨ ಅಧಿಕಾರಗಳು, ಕಂದಪದ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ೬೪೦ ವ್ಯತ್ಸಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಜಲಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯ, ಬಾವಿ ತೋಡುವ ಸ್ಥಳ, ದಿಕ್ಕು, ನೀರಿನ ಗುರುತುಗಳು, ನೀರು ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮರಿಡಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಕಲ್ಲು ಮಣಿನ ಕುರುಹು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಾರ್ಥಿಕಾರದ ‘ಉದಕಾಗ್ರಳಂದ’ಲ್ಲಿ ೪೦ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಈನೇ ಅಧಿಕಾರ ‘ವೃಕ್ಷಾಯಮವೇದ’ದಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಬೆಳೆಯುವ ವಿಧಾನ, ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಭೂಮಿಯ ಸಿದ್ಧತೆ, ನೀರಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಬೆಳೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ನಾಟಿ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ, ಕಸಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ, ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ, ಸರ್ವಾಖಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಫಲ ಪಡೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೆಳದಿ ಬಸವರಸ ಬರೆದ ‘ಶಿವತತ್ವರತ್ವಾಕರ’ ಕೃತಿಯು ಸಹ ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಕುರಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮಳೆಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಮಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ, ಯಾವ ಮಳೆಯಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತವೆ, ಯಾವ ಮಳೆಗೆ ಮಧ್ಯಮ ಫಲ ದೋರೆಯುವುದು, ಯಾವ ಮಳೆಗೆ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಉತ್ತಮ, ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಳೆ ಅಂದರೆ ಮೋಡ ಸಹಿತ, ಮಿಂಚು ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಳೆ, ಅತಿಯಾದ ಮಳೆ, ಮಳೆಯೇ ಬೀಳದಿರುವಿಕೆ ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಕೃಷಿಕರ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಕೃತಿಗಳು ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವೃತ್ತಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರಿವಿನ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯವುಂಪುವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧಿತ ಕೃಷಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಸವಾಲುಗಳ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ತುರ್ತನ್ನು ಸಹ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

೨೦೧೬ ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ಮಳೆ ನ್ಯಾತ್ರಗಳು

೧೬ ನವೆಂಬರ್ ೨೦೧೬ - ವಿಶಾಖ
೨೦ ನವೆಂಬರ್ ೨೦೧೬ - ಅನೂರಾಧ

೧೬ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೧೬ - ಜೆಂಪ್ಸ್

೧೬ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೧೬ - ಮೂಲ

೨೭ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೧೬ - ಮೂವಾಣಾಡು

ಲೇಖಿಕರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ

ಲೇಖಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಿರಲಿ. ಲೇಖಿನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಪ್ತಿ ಪ್ರತಿ ಮೂಲಕ ಸಂಪಾದಕರ ಮಿಂಚಂಕಿಗೆ (editor@uasd.in) ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಆಯಾ ಹಂಗಾಮೆಗೆ ತಕ್ಷಂತಹ ಲೇಖಿನಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮೊದಲೇ (ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಮೊದಲು) ತಲುಪಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಲೇಖಿನಗಳನ್ನು ಕೃಷಿ ಮುನ್ದಡಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಅಂಥ ಲೇಖಿನಗಳನ್ನು ಕೃಷಿ ಮುನ್ದಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀಳಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ.

- ಸಂ.